

Súd: Krajský súd Bratislava
Spisová značka: 3CoCsp/32/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6121488917
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 03. 2023
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Patricia Skotnická
ECLI: ECLI:SK:KSBA:2023:6121488917.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Bratislave v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Patricie Skotnickej a sudcov JUDr. Romana Bolebrucha a JUDr. Alexandry Hanusovej v spore žalobcu: Q. C., C..B..W., Q.: XX XXX XXX, N. XX, E., zastúpeného advokátom K.. K. Š., N. XX, E., proti žalovanému: G. E., N. XX, E., o zaplatenie 2.060,43 eura s prísl., na odvolanie žalovaného proti rozsudku Okresného súdu Bratislava IV zo dňa 20.04.2022, č.k. 8Csp/107/2021-115, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

Žalobcovi priznáva proti žalovanému plný nárok na náhradu trov odvolacieho konania.

o d ô v o d n e n i e :

1. Súd prvej inštancie rozsudkom zo dňa 20.04.2022, č.k. 8Csp/107/2021-115, zaviazal žalovaného k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.060,43 eura spolu s úrokom z omeškania vo výške 5% ročne od 05.03.2019 až do zaplatenia, všetko do troch dní od právoplatnosti rozsudku (výrok I.) a žalobcovi priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100% (výrok II.).

2. V odôvodnení napadnutého rozsudku uviedol, že žalobca sa žalobou doručenu Okresnému súdu Banská Bystrica dňa 14.09.2021 domáhal voči žalovanému zaplatenia sumy 2.060,43 eura s príslušenstvom z titulu nesplatenej pôžičky. Dôvodil, že jeho právny predchodca (Všeobecná úverová banka, a.s.) uzatvoril so žalovaným dňa 09.06.2017 zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru (ďalej len „zmluva o úvere“), na základe ktorej mu poskytol pôžičku v sume 2.550 eur, ktorú sa žalovaný zaviazal splácať v pravidelných mesačných splátkach. Keďže žalovaný porušil svoju povinnosť vyplývajúcu zo zmluvy o úvere, vyhlásil právny predchodca žalobcu dňa 13.02.2019 mimoriadnu splatnosť úveru a vyzval žalovaného k zaplateniu dlžnej sumy. Žalovaný do podania žaloby dlžnú sumu neuhradil.

3. Súd prvej inštancie doručil žalobu na vyjadrenie žalovanému, ktorý, hoci ju prevzal dňa 28.01.2022, sa k žalobe a jej prílohám nevyjadril.

4. Súd prvej inštancie vykonal vo veci dokazovanie a zistil, že žalobca (mal zrejme na mysli právneho predchodcu žalobcu - pozn. odvolacieho súdu) ako veriteľ a žalovaný ako dlžník uzatvorili zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru "Flexipôžička" č. XXXXXXXXXXXXXXXX prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Na jej základe poskytol právny predchodca žalobcu žalovanému peňažné prostriedky v sume 2.550 eur, pri úroku 16,62% ročne a RPMN vo výške 20,91%. Žalovaný sa zaviazal splatiť úver v 58 pravidelných mesačných splátkach po á 65,02 eura, s dátumom splatnosti prvej splátky dňa 10.07.2017 a poslednej dňa 10.03.2022. Výzvou na predčasné splatenie zostatku úveru s príslušenstvom zo dňa 14.02.2019 oznámil žalobca (právny predchodca žalobcu) žalovanému, že

úver, pre nesplnenie jeho zmluvných povinností, zosplatnil a vyzval ho na zaplatenie jeho zostatku s príslušenstvom, a to v lehote 7 dní od doručenia výzvy; žalovaný zásielku s výzvou neprevzal. Právny predchodca žalobcu svoju pohľadávku voči žalovanému postúpil zmluvou o postúpení pohľadávky zo dňa 14.02.2020 na žalobcu.

5. Vykonaným dokazovaním mal konajúci súd za preukázané, že právny predchodca žalobcu poskytol žalovanému úver v sume 2.550 eur, ktorý žalovaný riadne nesplácal, a preto tento, po predchádzajúcej výzve na plnenie a upozornení na možnosť vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru, pristúpil k predčasnemu zosplatneniu úveru dňa 13.02.2019 a vyzval žalovaného na jeho zaplatenie v lehote 7 dní od doručenia výzvy. Vzhľadom na to, že žalovaný svoj dlh v stanovenej lehote neuhradil, súd prvej inštancie, za súčasnej aplikácie § 1 ods. 2, § 2 písm. a), b), d), § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov (ďalej len „zákon č. 129/2010 Z.z.“), § 524 ods. 1 a ods. 2 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“), žalobe vyhovel a žalovaného zaviazal k povinnosti zaplatiť žalobcovi sumu 2.060,43 eura (výška postúpenej nesplatennej istiny); aktívnu vecnú legitimáciu mal pritom za preukázanú zmluvou o postúpení pohľadávky spolu s prílohou.

6. Súd prvej inštancie zaviazal žalovaného spolu s istinou v zmysle ustanovenia § 517 ods. 1 a ods. 2 Občianskeho zákonníka i na zaplatenie úroku z omeškania v zákonnej výške 5% ročne z dlžnej sumy 2.060,43 eura odo dňa omeškania žalovaného so zaplatením, t.j. odo dňa nasledujúceho po siedmich dňoch odo dňa doručenia výzvy, tak ako požadoval žalobca, t.j. od 05.03.2019 do zaplatenia.

7. O nároku na náhradu trov konania rozhodol súd prvej inštancie v zmysle § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C.s.p.“) a žalobcovi ako úspešnej strane sporu priznal voči žalovanému nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne samostatným uznesením v súlade s ustanovením § 262 ods. 2 C.s.p. po právoplatnom skončení konania.

8. Proti rozsudku súdu prvej inštancie podal v zákonom stanovenej lehote odvolanie žalovaný. Označil napadnutý rozsudok za nezákonný a v rozpore s jeho ľudskými právami, nakoľko so žalobcom, spoločnosťou Q. C., C..B..W., nemá nič spoločné a neuzatváral s ním žiadnu zmluvu. V odôvodnení napadnutého rozhodnutia podľa neho absentuje „kedy, kde, v akom rozsahu, ako, koľko, najmä za čo“ mu mal žalobca poskytovať svoje služby, ktoré on neužíval. Žiadal byť „vypočítaný“ a oboznámený s „postupom jeho písomností“.

9. Žalobca vo vyjadrení k odvolaniu žalovaného považoval napadnuté rozhodnutie za vecne správne. Konajúci súd sa podľa neho dostatočne vysporiadal s právnou, aj skutkovou stránkou veci, na základe vykonaných dôkazov dospel k správnym skutkovým zisteniam a právnym záverom, s ktorými sa v plnom rozsahu stotožnil. Navrhol preto, aby odvolací súd napadnutý rozsudok ako vecne správny potvrdil a žalovaného zaviazal na náhradu trov odvolacieho konania.

10. Odvolací súd viazaný rozsahom a dôvodmi odvolania (§ 379, § 380 C.s.p.), preskúmal napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie, prejednal odvolanie žalovaného bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 C.s.p. a contrario) a viazaný skutkovým stavom tak, ako ho zistil súd prvej inštancie (§ 383 C.s.p.) dospel k záveru, že odvolanie žalovaného dôvodné nie je. Odvolací súd rozsudok verejne vyhlásil dňa 30.03.2023 (§ 378 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 219 ods. 3 C.s.p.).

11. Preskúmaním súdneho spisu sa odvolací súd stotožnil s odôvodnením napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie, v ktorom sa zaoberal posudzovaním dôvodnosti žalobného nároku. Vychádzal pritom zo skutkových tvrdení žalobcu, ktoré žalovaný v konaní nijakým spôsobom nespochybnil a nerozporoval, prihliadajúc pritom i na listinné dôkazy založené v spise. Na ich základe konajúci súd správne ustálil (viď bod 6. odôvodnenia), že medzi právnym predchodcom žalobcu-Všeobecná úverová banka, a.s., a teda nie žalobcom, a žalovaným vznikol záväzkový právny vzťah vyplývajúci zo zmluvy o úvere, ktorú uzatvorili dňa 09.06.2017 prostredníctvom prostriedkov diaľkovej komunikácie. Nebolo sporné, že žalovaný čerpal poskytnutý úver v sume 2.550 eur, a preto bol povinný tento splácať v pravidelných mesačných splátkach po á 62,50 eura, s dobou trvania zmluvy 58 mesiacov, s dohodnutým úrokom, RPMN a odplatom. Žalovaný v konaní netvrdil a následne ani nepreukázal, že by si svoj záväzok zo zmluvy o úvere splnil, pričom nereagoval ani na upomienku právneho predchodcu žalobcu a na jeho

výzvu, v rámci ktorej pristúpil k predčasnému zosplateniu úveru; následne tento postúpil zosplatenú pohľadávku voči žalovanému zmluvou o postúpení pohľadávok na žalobcu, ktorý tak bol aktívne vecne legitimovaný domáhať sa jej zaplataenia v konaní (§ 524 Občianskeho zákonníka, § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z.z. o bankách). Na uvedenom základe preto odvolací súd nemohol priznať úspech odvolacej argumentácii žalovaného o nedostatočnom odôvodnení napadnutého rozsudku, resp. tej argumentácii, ktorou popieral právny vzťah k žalobcovi, keďže v dôsledku postúpenia pohľadávky nadobudol žalobca oprávnenie domáhať sa jej úhrady voči žalovanému v súdnom konaní.

12. Vzhľadom na to, že žalovaný v priebehu konania na súde prvej inštancie nežiadal o vykonanie dokazovania jeho výsluchom, pričom v odvolaní neuviedol bližšie okolnosti a ani dôvody ním predneseného návrhu byť vypočutý, vyhodnotil odvolací súd jeho návrh v zmysle § 366 C.s.p. ako novotu a s ohľadom i na spôsob rozhodovania, t.j. bez potreby nariadenia odvolacieho pojednávania, ho považoval za nedôvodný.

13. S poukazom na vyššie uvedené, keď žalovaný v odvolaní neuviedol žiadne relevantné skutočnosti, ktorými by preukázal nesprávnosť napadnutého rozsudku súdu prvej inštancie a ktoré by boli spôsobilé privodiť jeho zmenu, odvolací súd napadnutý rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil v zmysle § 387 ods. 1 C.s.p. ako vo výroku vecne správny.

14. Odvolací súd rozhodol o nároku na náhradu trov odvolacieho konania podľa § 396 ods. 1 C.s.p. v spojení s § 255 ods. 1 C.s.p. a § 262 ods. 1 C.s.p. tak, že žalobcovi, ktorý mal v odvolacom konaní plný úspech, priznal proti žalovanému, ktorý úspech nemal, plný nárok na ich náhradu.

15. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Bratislave pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 C.s.p.) v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 C.s.p.).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 C.s.p.).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 C.s.p.).